Any III. Palamós, Octubre de 1916. Núm. 35.

MARINADA

PIRA

Clixè de n'Huch Sanner.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

D'aquella gesta

Rei en Jaume va a Mallorca...
¿Qué va a fer-hi a l'Illa d'or?
Serraïns l'entenebríen
i li manca un raig de sól.
Si un raig de sól li mancava,
ja li sortirà ben tost;
que el gran Rei ès d'una alçada
que arriba fins allà on vol:
amb la testa toca els núvols
i d'un gest abraça el món.
Quan l'alt Rei prenía veles
el seguía bell estol.
D'aquella gesta de gloria
se n'entrava tot el món.
Al breçar-lo les onades
sentía flaire de llor,
dels tarongers arribant-li
onades de perfum dolç.
L'alt en Jaume s'enhardía,
i engrapant el ferm tiçó,
espurnant-li els ulls de joia
de la nau pujava al pont.
L'oreig, boi besant-li el rostre
li esbullava el cabell ros.
De Mallorca ja l'oviren
començant bell enrenou.
—¡No posarà els peus a terra
ni ell ni cap de son estol!—
Serraïns, si us ho pensàveu
no'l en privareu pas, no!
Per entrâ a l'Illa daurada
no li cal arribà a port,
que amb la testa toca els núvols
i d'un gest abraça el món.
El cel, de cop, s'asserena
i l'Illa s'ompla de sól.
Primer raig que el Rei tocava

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

ja'l en feya doble hermós
Catalunya: Si el vegessis
an el teu conqueridor!
Ja 'l veuràs ara, abans ara
en son gloriós retorn.
Des l'escambell on s'enfila
el veuràs en son triomf;
que el gran Rei ès d'una alçada
que arriba fins allà on vol:
amb la testa toca els núvols
i d'un gest abraça el món.

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET.

Crònica local

L'excursió a Empuries mos força a parlar de successos del mès d'Agost ja massa llunyans per a no despertar indeferencia al llegidor. Seguint, noresmenys, la norma empresa, hem de retreure que la percepció de canonades el dia 26 d'Agost feu enfilar molts de curiosos al Padró. El capità del veler francès *Gaillarde* digué que un submarí enfonsà dos vapors.

El jorn següent, un aplec de socis del Casino La Unión dançaren animadament, després d'haver escoltat un concert del sextet del Ideal. El sextet i la cobla del Centre Federal amenitzaren la festa major de St. Antoni, concorreguda de palamosins, com de consuetut. No podem menys d'adreçar lloança a la referida cobla, per l'ajust i afinació que va aconseguint, resultat segurament del treball seguit. Entre altres lloguers, ha tingut en el Septembre, el de Vilassar i el de Sallent.

Nyonya dèu tenir la mainada per començar el curs escolar en plena festa major de St. Antoni. En qualitat de professor ha ingressat en l'Escola Graduada nostre bon amic, en Lluís Capellà.

Confessem, sens temor de vergonya, que l'exposició de quadres en el Casino La Unión, efectuada pel distingit pintor, en Manel Grau, amb la cerimoniosa assistencia d'autoritats i persones representatives, ès estada novitat en la nostra vila. L'absoluta vida industrial, poderosa en extrem, car les fàbriques palamosines poden rivalitzar amb les millors de Catalunya, dificulta la naixença de l'art. Es de creure que, si artistes com en Grau, honoressin la nostra població, brollaría un moviment artístic, indispensable a conseguir ver equilibri. Especial ressenya fem en altre lloc, per lo que aquí mos cenyim a felicitar al pintor meritíssim i a agrair-li la seva invitació.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Podríen contribuir al foment artístic excursions com la realitzada per nosaltres a Empuries, on l'escultura grega sens par i les filigranes de mosaic i ceràmica són exemplar lliçó i viu estímul pel gran nombre d'empordanesos qui porten colgada en la llur ànima l'aptitut de la raça grega, artista per excel·lencia.

En les belles arts, l'afició més arrelada ès la musica. De poc temps ençà, el moviment de cultura musical ès importantíssim. Obligatoria ès l'ensenyança del solfeig en l'Escola Graduada. El chor El Progrés anhela reempendre ses antigues tasques. La falla d'una Academia instrumental impulsà a la Junta de l'Orfeó Aucellada a instaurar-la, però són lloable intent no ès reeixit per ara, devent-ho atribuir a la crisi. En canvi, regularment i en forma cultural, va donant els concerts projectats. El consagrat a Rameau ès estat valiós en tots conceptes, essent el principal la cooperació de Na Amèrica Polls i Boy de Barcelona, qui ha estiuejat en la nostra vila. Té aqueixa senyoreta la veu tan estensa i la corda baixa tan plena i agradable, que pot cantar com a tiple dramàtica i com a contralt, doble condició qui l'enalteix en gran manera. Va cantar la cèlebre aria de Thesaïre de l'òpera Castor i Pollux de Rameau amb molta de traça, tant més d'admirar quant hagué d'apendre-la en un dia. Després, acompanyada de sa distingida mare, Donya Amèrica Boy, digué amb magnífica dicció i ple domini la Salve d'Amor del Tannhäuser i el Suicidi de la Gioconda. Amb altre veu admirable pogué comptar l'Orfeó aquesta vegada: la de Na Rosa Calvet qui refilà en el solo del Rossinyol i s'encarregà de les difícils notes de solista en el final de La mort de l'Escolà. Ambdues damiseles i la dama anomenada reberen flors com a obsequi de la Junta i una pluja d'aplaudiments. Al notable bariton Joàn Matamala fou confiada l'esplèndida Aria d'Antenor de l'òpera Dardanus de Rameau, que estudià amatent i interpretà a meravella, recollint admiració. Les bones veus de tenor d'en Suñé i en Puntes completaren el programa amb les cançons Plany de l'amor d'en Gay i Enterro de Morera i El Taronger florit i Amb tu de Gay, respectivament. I per últim, amb valentía mai prou admirada, la noia Navitat Roure, de 12 anys, va cantar la Font de Pastor d'Ilbinitza. La Junta li feu present d'una capça de bombons i el públic d'una bona collita d'aplaudiments. El treball ja fructifica. Com a notabilíssim deixeble del mestre Ferrer, debutà en el piano el noi Antoni Hernàndez. Mestre i deixeble a quatre mans i el violinista, n'Agustí Conchs, tocaren el Rigodó de l'Opera Dardanus i la Gavota de Gluck, i en Conchs i n'Hernàndez interpretaren el Tamburí del mateix Rameau. Inútil dir que foren ovacionats. L'Orfeó va donar la novitat d'un choral compost del palamosí en Lluís Camós. Es per a 4 veus d'home, però, fragmentariament, s'eixampla fins a 8; composició animada, fresca, de ritme sardanístic. Va dirigir-la molt bé el propi autor, arrencant entusiasme i la repetició de l'obra. L'orfeó va cantar, a més, El rossi-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

nyol d'en Mas i Serracant, Sota de l'olm, d'en Morera i Els tres tambors d'en Lambert, L'Emigrant d'en Vives, Les festes de Hebe d'en Rameau i La mort de L'escolà d'en Nicolau. Els tres tambors hagueren de repetir-se. L'Emigrant fou dirigit per en Casanovas i les altres composicions per en Ferrer. Pas de gegant ha acomplit l'Orfeó en posar La mort de l'escolà. Es la pedra de toc dels orfeons, per sa extremada estensió de veus i per la facilitat de baixar-se de to. El to va mantenir-se, cosa lloable; hi hagueren, en veritat, algunes deficiencies, ben perdonables, atesa la magnitut de l'obra, i, sobretot, perqué era estrena i perqué els orfeonistes tots canten com a excel·lents artistes, car s'emocionen de veres. Totes les altres obres foren interpretades amb unitat i afinació. Felicitem, per tant, als mestres Ferrer i Casanovas.

Per marxar a París a empendre estudis de perfeccionament i seguir amb vera vocació la carrera artística, el jove violinista n'Agustí Conchs donà, el dia 28, en el Saló Carmen, un concert de comiat a Palamós. L'Orfeo Aucellada hi cooperà amb natural sentiment de gratitut per esser estat en Conchs un dels més importants contribuients a la formació i desenrotllo de l'entitat. Per simpatía, hi col·laboraren també elements de l'Agrupació Lírica. El violinista donà el següent programa: Souvenir de Haydn, Melodía i Dances Noruegues de Grieg, Massurka n.° 1 i Llegenda de Wieniawsky, Moment musical i L'abella de Schubert. Haguè de bisar la Massurka de Wieniawsky i el Moment i L'abella de Schubert. L'Orfeó va cantar Muntanyes regalades, en el solo de la qual se distinguí Na Antonia Maspera; el rossinyol, i Les festes de Hebe. L'última obra hagué d'esser repetida. Els aficionats estrenaren El carro desfet, obra agradable per la fluidesa del diàleg i desagradable pel final. Queda altra volta comprovat que la comedia catalana ès ço que millor casa amb les aptituts dels aficionats artistes. Tothom va treballar bé, conseguint admirable conjunt. El públic, no tan numerós com era d'esperar, ovacionà el jovenet qui va a terres estrangeres en questa de gloria. Nosaltres, en felicitar-lo, li supliquem que en el traqueteig violent de la gran urb, pensi sempre amb la pau familiar i sanitosa de Palamós.

Fins a fí de mès no tornàrem a sentir canonades de la guerra europea. En el nostre port romangueren, per manca de carbó, els tres vapors pesquers, Unión III i IV i Castro, destinats a la guerra, segons veus. El vapor dinamarquès Theresa va trencar l'hèlix en atracar al moll. El Miquel Jover i el Dochra, provinents de S. Feliu, s'arredoçaren a aquí per haver sofert averíes. Un bot a la vela va tombar-se vora el Cap Gros; sos tripulants hagueren de nedar, essent recollits pel bot d'un pescador.

No hi ha cap bloc en la fàbrica de les obres del moll. De fí de mès són despatxats tots els obrers per manca de feina. El Servei d'Obres Públiques ha construit cinc bancs de pedra en el mirador de la farola.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Durant el Septembre hi hagué enllaç a Flassà amb l'exprés del vespre, provinent de Barcelona. Deixa ara d'esser-hi, per haver retrassat l'horari el Govern francès.

Mossèn Bruñol ès destinat de coadjutor a Sagaró.

Per unanimitat, l'Ajuntament aprova un repartiment contributiu entre els veïns.

El primer team dels footballistes palamosins anà a jogar a la La Escala. En el nostre camp se són batuts el team de l'Ateneu Social de Sant Feliu de Guixols i l'Atlètic F. C. de Palamós.

S'ès movimentat un poc el treball en la fàbrica dels Srs. Martí Montaner i Cía. Tot i no esser festa de precepte, aquí no's treballa el jorn de la Nativitat de la Verge. En la dita fàbrica i en la d'en Miquel Palet treballaren algunes seccions. Les festes majors dominen el moviment obrer: per tal d'acudir a la de St. Joàn, molt animada, hi hagué repòs en moltes de cases. Hi hagué a St. Joàn la cobla de Cassà i els Muixins de Sabadell. La Capella de Palamós va cantar-hi la missa de Tassi, el primer jorn de festa.

A Vall-llobrega també hi anaren palamosins, qui es desil·lusionaren de no poder ballar.

Hi ha gran abundancia i baratura de raïms, lo qual fa somriure als amants del vi. Els afanyosos de guanyar quelcom, arrepleguen i sequen òssos per a fer-ne venda a les refineríes de sucre.

El manubri ha corregut per la vila i fins ha estat motiu de ball de barri.

En el carrer Major, carrer mercantil, hi han hagut canvis i noves instal·lacions: en l'antiga botiga d'en Tolosa hi ha un dipòsit de la casa Matíes Mabres; en Galmes passà al Portal i allí on estava en Galmes hi va en Joàn Esbert; en Gou instal·la sa botiga de roba blanca.

En el Centro Económico el Dr. Arolas conferencià sobre el Problema de la terra i el treball.

L'esmentat senyor i el Diputat provincial, en Miquel Matas, acudiren a les tristes eleccions de Girona. L'Agrupació Catalanista de Palamós ha remès un telefonema de felitació a l'integèrrim patrici el Marquès de Camps.

El diari *La Acción* publicà dos articles del President de la Cambra de Comerç i Director de MARINADA, en Martí Roger, referents a millores necessaries de la nostra vila.

Barcelonina empresa dirigeix la campanya del Cine Ideal.

Després d'un mès de calma, el vapor N. Ampurdanès ha reprès sa navegació, ben adobat i reformat.

A punt de posar a la màquina el present número, sofrim gran dolor per la ràpida mort del nostre estimat amic, el distingit notari, en Josep Bellido, (q. a. C. s.). Havía conquistat simpatíes en tota la contrada per son talent

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

i bon tracte. Per ço la seva mort ès vivament sentida a Palamós. Ha exercit l'honrós càrrec de notari durant 23 anys. Havía trobat la vida palamosina tan encisadora, que no pogué comportar-ne l'ausencia, ausencia forçada per doloroses circumstancies. La memoria de l'excel·lent patrici serà sempre conservada com una bona lliçó per a la vida. MARINADA s'ajunta al dol de la familia del finat. En l'enterrament hi ha acudit una multitut immensa, presidida per les autoritats locals, el jutge de primera instancia, i els distingits parents i col·legues del difunt.

Exposició Grau

La notable exposició que l'artista barceloní En Manel Grau dedicà a nostre públic en el Casino «La Unión» i que fou una actualitat de gran relleu durant els primers dies del passat Septembre, constitueix un aconteixement artístic ben mereixedor de que hi dediquem un comentari.

Accepti aquest el Sr. Grau, no com a crítica pretenciosa, sinó tot lo contrari: com a modesta i franca opinió exposada amb el fí de cooperar al desvetllament en la nostra vila de les aficions artístiques.

El motiu i part principal de lo que ens presenta l'artista, ès el conjunt de aquareles, totes elles tretes de diferents indrets de la nostra costa, durant aquest istiu. Encara que no totes d'un valor igual, car algunes n'hi ha que semblen exposades solament amb el propòsit d'arrodonir el conjunt, elles són lo que se destaca i s'emporta desseguida les simpatíes del visitant.

Realment en Grau domina la difícil tècnica de la aquarela, i, encar que no ès un colorista brillant, logra una agradable i justa entonació dins una netedat impecable. Dignes d'admirar són per aquestes qualitats i en primer terme, les obres números 2 i 3 del catàleg i, després els números 6 i 10.

Deixant de banda un oli que no ès de nostra preferencia, el reste de lo exposat ès dibuixos, insuficients segons nostre criteri per a donar-nos una idea de la personalitat d'en Grau com a dibuixant, ja que, per lo que es desprèn del conjunt de lo exposat, reputem precisament dèu esser la cosa que més domina l'artista. Esmentem, no obstant, un deliciós apunt a la ploma, nota de Bruges, que ès bellísima.

Resta'ns per acabar, remerciar a l'amic Grau l'haver-nos fet gaudir d'una tan bella manifestació d'art, a l'ensems que felicitar-lo per l'èxit ben merescut que obtingué i que no ho fou sóls de comentaris favorables i laudatoris sinó d'ordre material. Que no sempre el públic se recorda de que l'alabança millorque pot fer-se d'un quadre, ès l'adquirir-lo!

J. FIGA.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Excursió a Empuries

Com que per a molts de palamosins teníen i encara tenen l'encís de lo inconegut les cèlebres ruïnes d'Empuries, l'anunci de l'excursió no curtejà, ans al contrari, fou vistós i cridaner, de lo qual ne són prova els passos que feren alguns forasters per a assistir-hi.

MARINADA no podrà, certament, dir rès que no sia ja dit respecte dels preats vestigis de la primera potencia marítima de Catalunya en l'antigüetat, la famosa Empories. Si d'alguna cosa pot gloriar-se la nostra empresa, ès la d'haver mogut, en grau superlatiu, el desig de l'excursió a molts i molts de nostres conveïns, car, el dia 3 de Septembre, diumenge, jorn de la sortida, foren molts els qui, independentment, campejaren pel lluminós paratge.

Fent cas omís de les molesties preparatories, sempre inevitables, i que, una volta passades i sofertes, contribueixen a intensificar la joia del jorn de gaubança, començem per recordar el grat moment de la salutació matinal, un poc respectuosa per falla d'intimitat vera. Els habitants dels pobles són sepa-

TEMPLE D'ÉPOCA ROMANA

Clixè de n'Huch Sanner.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

rats, gairebé abismats, per les penyes o casinos, ja polítics, ja simplement recreatius. L'excursió popular destruía la freda separació.

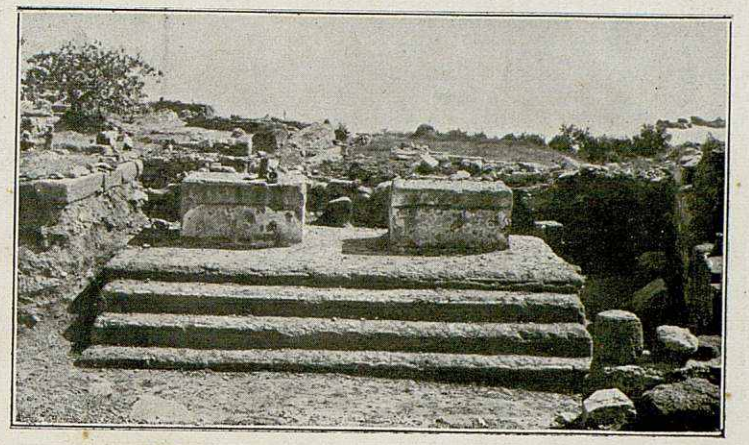

ALTAR

Clixè d'en Juli Pallí.

No hauríem feta mala tropa d'haver hagut d'assistir a un casament: tothom anava ben vestit, com no podía menys d'esser, acudint a un poble en festa major. Els tres fotògrafs, amb els entriquells, semblaven militars. En el cimbori de l'automòbil una tela anunciava l'excursió. El jorn era tan bell com en la primaveral, celebrada a Fitó, com ja recordarà el lector. En la que ressenyem hi havía l'emoció de la disciplina. Va passar-se llista: Josep Bardera, Santiago Vall, Remigi Robau, Francisco Roldós, J. Brugat, Salvador Bota, Josep Vilanova, Lluís Barceló i Bou, Sebastià Castelló, Baldiri Ponjuàn, Joan Gou, Emili Joàn, Joaquim Sardó, J. Triadó, Juli Pallí, Joan B. Camós, Miquel Roger i Crosa, Manel Llorens, Huch Sanner.

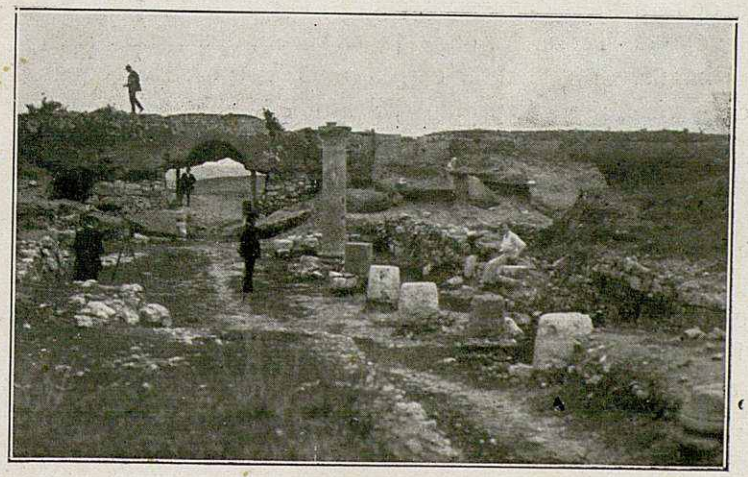

PORTA I CARRER CENTRAL DE LA CIUTAT IBER ROMANA

Clixè d'en Joan B. Camós.

Era motiu de goig l'esser acompanyats per l'excel·lent artista barceloní, senyor Triadó.

Tothom, inscrits i una colla d'agregats, s'acomodà en el grandiós i bon automòbil.

— No podem pas marxar encara; en falta un,

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

exclamà en Manel Llorens.

Del retrassat, que fóra descortès anomenar, va parlar tothom amb impaciencia; però sens triga, lleuger i esbufegant, va baixar aquell l'escala del Casino. Crits de protesta, clam de satisfacció, cop de botzina, i la baluerna trepidà per la carretera a una marxa prou lenta per a que poguessin admirar el paisatge aquells de qui era desconegut.

No pot donar-se millor carretera per un auto que la de Palamós a La Escala: sense corves i plana com el palmell de la mà. L'entrenament, que hauría pogut sofrir l'intel·ligent i cautelós *chauffeur,* era impossibilitat per l'encontre de carros, els amos dels quals s'esvaraven per a arreconar-se a temps i a bastament. Qui podía contenir les cridaneres salutacions dels joves excursionistes?

Els burots de Palafrugell comprengueren bé que el vehícol passava de llarg. Els veïns de Samaria, barri de Pals, fitaven els ulls en la tela per a llegir el ròtul.

Diumenge d'istiu al matí ¡ Quina delicia ! S'inonden els camps de llum i de pau; trapegen els pagesos lleugerament pels camins assoleiats. En Barceló, encantat a través del vidre, manifestà el greu de no haver-se enfilat al cimbori del vehícol, a ple aire, al bat del sól.

Circundàrem l'històrica vila de Torroella de Montgrí, on va passar sos últims jorns el rei amador de les lletres i de la gentilesa, en Joan I. Badaven els ulls els desconeixedors, a la vista del Ter, de les regalades hortes i de les torres vetustes. Però la visió fou ràpida.

Entrá una volada de mosquits, i amb ells, l'idea trista que el lleminer conreu de l'arròs ha endolat amb epidemies infeccioses la sanitosa plana.

Com una perllongació de Torroella, dada la rapidesa, aparegué Ullà, i Bellcaire, tan bon punt haguérem trencat la carretera de Verges. De poques coses parlàrem, des de llavors, perqué, prompte, l'automòbil se parà davant el pont, camí d'Empuries, que no poden traspassar el carruatges, sense permís dels enginyers de l'Estat.

—Mireu el mar! Sembla que som a casa mateix!, proferí en Bardera.

Encara durava el sospir del benestar, que va presentarse, en bicicleta, el fondista, Sr. Paradís. Feu semblant de sorpresa, en veure-mos tan matiners. En via cap al restaurant, tothom contemplà les dunes i les llargues tires de mates de borrom i de tarai, necessaries i propies a llur fixació. En Vilanova etzivà una exclamació sorprenent, en adonar-se que totes les mates eren plenes de cargolet. Aquella abundancia prova que els escalencs disfruten de esquer millor que els palamosins. Sorgí, de cop, el tema d'un bell quadre: pel camí, i en direcció a nosaltres, deambulaven tres pagesos amb barretina vermella i el gec al muscle.

No hi ha dubte que el fondista actiu hauría neguitejat de no poder-mos

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

servir, incontinent, l'esmorzar. La seva perspicacia artística mos remeté al front d'una bella arcada sobre el mar, que fotografiaren, satisfets, els artistes Camós, Sanner i Pallí. Els més amics d'esser mapats, posaren-se damunt l'arcada. Entretant, ressonà altra exclamació de sorpresa. Arreu, arreu, hi havía gran copia de foneis marins. A oïdes de la paraula, l'artista barceloní senyor Triadó va sorpendre's de la modalitat del llenguatge empordanès.

Es ben reduit l'apreci dels foneis marins. Recordo que el *Peñón de Gibraltar* n'ès farcit.

Acabà just el treball fotogràfic, quan les truites començaren de servir-se. El massa lleuger esmorzar neguitejà amb raó els qui estaven dispostos a engolir-se un bon dinar. Calía reservar-se.

Entrarem a las ruïnes amb actitut del qui entra en terra sagrada. L'home, allí posat, sent pruitja de conèixer historia. En el turó de San Martí d'Empuries, abans illa, desembarcaren els primers grecs, a la segona meitat del segle VI, abans de Jesucrist, aportant la dolcesa i pau de sa patria.

La civilització dels artistes insuperats entrava a Catalunya per a deixar-hi perdurable estela. L'imperi romà, quan estengué el séu vol, com àliga invencible, dominà la colonia grega, on devallaren Cneus Scipió, en temps de les guerres púniques i en l'any 195 a. de J. C., el gran Cató. Per la ciutat, passaren, com horribles turbonades, les hosts d'Aníbal, els barbres, els alarbs i els normands.

A to de conversa, retrèiem els excursionistes el passat, afegint una veu ço que altra deixava en suspens. Per tal de veure detalls de les excavacions, fou requerit un guia, qui per amor al poètic treball de qué es sustenta, parla amb afició i amostra, lleuger, totes les curiositats : mosaics; cisternes; un esquelet; els llocs on foren trobats l'Esculapi, la catapulta.

No per interés artístic, sinó com a record, provà un clixè de l'esquelet en Juli Pallí. No molts treballs acompliren els fotògrafs dels quals publiquem els més interessants. Dediquem preferent atenció a la pira, darrera un altar situada, per ço com ès detall no gaire vist. Del riquíssim mosaic del Sacrifici d'Ifigenia no'n donem reproducció, per raó d'esser el primer clixè de la nostra revista.

Fóra virtut raríssima que excursionistes, en llur primera excursió, deixessin de fotografiar-se en agrupament. De tal feina s'encarregà en Pallí, mentres en Camós fotografiava la porta romana.

Per la pressa necessaria a visitar el Museu dels enginyers, abandonàrem a la soletat l'artista en Joàn Camós, qui va aconseguir-mos, després de molt trapejar. Com sia que abans del referit museu, visitat havíem el del gran edifici de la Diputació de Barcelona, d'aquest parlarem primer. L'edifici ès formosíssim, com a obra de l'eminent arquitecte Sr. Puig i Cadafalch.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

La reproducció de l'Esculapi satisfà *in partibus* l'excursionista sedent de curiositats; ès llavors que el més fred manifesta la recança que el museu, sencer i cabal, no sigui en el mateix punt històric, i, encadenant pensaments, sens forçar gaire la fantasía, arriba a la conseqüencia que hauría de cercar-se el recinte de la ciutat i custodiar les joies, de dia i de nit, amb vigilancia extrema, i tot disposar-ho en forma i condicions, que l'excursionista pagués un estipendi per a veure la ciutat i ses maravelles, com paguen els turistes a l'estranger per coses qui, a les d'Empuries comparades, no són més que mundies ambulants. Avui en dia, revolucions i guerres priven d'assegurar un racés a les joies d'art. Segurs estem que a ningú recaríen diners per a admirar el riquíssim mosaic del Sacrifici d'Ifigenia. Clixès ni pintures sols poden donar pàlida idea del gran joiell. En son estoix, petita barraca, permanesquérem llargs moments. En Ponjuàn i molts d'altres manifestaren l'estranyesa que molts de palamosins desconeguin coses tan belles i tan properes.

Lo més atraient del Museu dels enginyers ès un sarcòfag. En l'album firmàrem tots els excursionistes. La vista, que des dels finestrals hom disfruta, ès imponderable. L'immensa badía de Rosas, enveja dels inglesos, fitada pels Caps Norfeu i Montgó, el blanc vilatge de La Escala, la ciutat soterrada, tot ès inundat de una llum viva i blanca. El llegat hel·lènic no pot menys de conservar-se en el país de la llum.

La llavetjada mos privà del barqueig projectat. Prou forts per a llevar el neguit, qui ès sempre núvol d'una excursió, decidírem reposar en el restaurant fins a l'hora de dinar. Allí el qui subscriu tingué el goig de parlar amb els artistes barcelonins Mossèn Barrera, Borràs de Palau, Draper, Girona, Carrión i altres, tots devallats per a assistir a la festa poètica. Entretant, en Gou, infant de 13 anys, pintà el quadre de la badía. En la seva traça hi ha bona prometença de triomf.

El núvol del neguit aparegué ben negre. Els literats ja partiren vers La Escala, en Gou acabà el quadre, i el dinar encara no era llest. El prim esmorzar era bon motiu de queixa. Cap a un centenar de boques esperaven amb ànsia quelcom amb qué restaurar el feble cos. Els directors, enervats, se personaren a la cuina a manar pressa. Per fí, a dreta i a esquerra de la taula fumejaren les caçoles d'arròs; el centre fou abandonat per llargs instants de comprensible turment pels qui hi eren acomodats. Per a millor estar, en Joan i en Sardó se plaçaren en altra taula. Servit el plat de llagosta, haguérem de parlar de matemàtiques; l'animós Vall acomplí la missió de reclamant. Tot s'arranjà, a l'últim, malgrat del natural esvarament del servei. Satisfets i alegres, anàrem a La Escala a pendre cafè. Allí els excursionistes se disgregaren: uns acudiren al certamen, altres, foren embargats per amigables coneixences.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Després de les sardanes, ja de fosc, tothom se reinstal-là en l'automòbil. Gran multitut enrondava el vehícol. També hi hagué un retrassat en el retorn. La por de befa no ha de contenir la confessió que el retrassat fou el mateix qui açò escriu. Els companys m'acolliren amb cridoria reconventiva, que fou ofegada per la salutació alegra i aclamatoria prodigada a la xamosa vila de La Escala.

L'automòbil avençà, ràpid, en la foscor. Al Nord llampegava. Tothom s'arraulí, satisfet, com volent medir el temps que havía passat volant. Tothom tingué paraules encomiàstiques per la Companyía dels automòbils dels senyors J. Artigas i Cía., i pel fondista Sr. Paradís. La satisfacció d'en Vall hagué de manifestar-se amb canturies; tan seguides foren, que va saber-li bona l'orxata que begué a Montràs, aprofitant la parada per a reencendre els llums apagats.

A tres quarts de nou, l'entrada estrepitosa de l'automòbil en el Carrer Major produí l'expectació de tots els veïns.

MIQUEL ROGER I CROSA.

Ateneu Empordanès a Barcelona

En la reunió d'empordanesos residents a Barcelona, convocada per la Comissió Organitzadora de «l'Ateneu Empordanès», i que tingué lloc al Foment de Treball Nacional en data 30 de Juny prop-passat, la Junta Directiva del mateix, per aclamació, va quedar constituida com segueix :

President honorari, D. Josep Pella i Forgas, de Bagur. — President, D. Eussebi Fina i Girbau, de Palafrugell.—Vice-president, D. Josep Valls i Badet, de Figueras.—Tresorer, Gumersind Roig i Prats, de Sant Feliu de Guixols.—Comptador, Ramón Cumané, de Girona.— Bibliotecari interí i primer Vocal, Bonaventura Maimí i Batalla, de La Bisbal.— Segón Vocal, Sebastià Prats i Bausà, de Palafrugell.—Tercer Vocal, Enric Paronella i Geli, de Selva de Mar.— Quart Vocal, Jaume Compte i Canellas, de Castelló d'Empuries. — Secretari, Faustí Cabarrocas i Juera, de Palamós. —Vice-secretari, Antoni Maura i Garrell, de Palamós.

Llibres

EL CAVALLER DRYLLEYRES, per mossèn Josep Palomer.

La figura del noble francès protestant qui, arredoçat en l'apacible costa catalana, se convertí al catolicisme i ajudà poderosament a la fundació d'Arenys, i del temple, adquireix gran relleu en la pintura literaria feta molt destrament pel fervorós arenyenc i bon escriptor, Mossèn Josep Palomer. Precedeixen la presentació de la figura notes històriques de la nació francesa molt interessants.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Moviment del port durant el mès d'Agost de 1916

	ENTRADES	TONELATGE		SORTIDES	TONELATGE
Vapors	17	17.801	Vapors	16	17.160
Barcos de vela	14	1.710	Barcos de vela	16	1.809
					Mès de Septembre
Vapors	18	18.584	Vapors	18	18.584
Barcos de vela	17	1.971	Barcos de vela	15	1.407

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Mès d'Agost

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
66	1.841'99	21	996'15	2
			Mès de Septembre	
48	1.315	14	2.270'03	0

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mès de Septembre: 65'1 mm.

Registre civil

Mès d'Agost

Naixements: 1. Salvadora Olives i Cané.—2. Eduard Castell i Vilanova.—3. Julia Reyes i Moya.—4. Huch Joàn i Servià.—5 Isabel Bosch i Pagès.—6. Palmira Hernàndez i Maspera.—7. Pura Roget i Puig.—8. Joàn Costa i Ribera.—9. Catarina Romeu i Puxant.

Defuncions: 1. María Serrats i Cañes, 70 anys.—2. Rosa Ramonet i Prohías, 13.—3. Joàn Vilar i Ribot, 4.—4. Pura Duran i Bagudach, 5.—5. Marina Romaguera i Vaqué, 2.—6. María Bosch i Juera, 65.—7. Joàn Pagès i Borràs, 83.—8. María Serra i Vidal, 58.—9. Enric Domenech i Fontclara, 3.—10. Miquel Morera i Mansió, 3 mesos.—11. Joàn Bagué i Juriol, 1.

Matrimonis: 1. Joàn Cabot i Such amb María Valverde i Rodríguez.—2. Modest Torrell i Tomàs amb María Tapias i Teis.

Mès de Septembre

Naixements: 1. Carles Costart i Gubert.—2. Santiago Prats i Vidal.—3. Josep María Coll i Sais.—4. Josepa Ribot i Bisbe.—5. Rosa Canals i Cos.—6. Antoni Gallego i Andreu.

Innomenats: 1. Costa i Billoch.—2. Ribas i Martí.—3. Crosa i Mauri.—4. Garrell i Gallart.—5. Teixidor i Gàlbez.

Defuncions: 1. Catarina Comas i Burrell, 18 mesos.—2. Miquel Ferrés i García, 68 anys.—3. Catarina Ruget i Costa, 37.—4. Rosa Bonada i Batlle, 73.

Matrimonis: 1. Pau Castellví i Rovira amb Erminia Vidal i Carbó.—2. Pere Oliu i Pruneda amb Adelaida Català i Lladó.—3. Joaquim Fàbrega i Vicents amb Concepció Rulduà i Casanovas.—4. Emili Vilà i Boada amb María Cots i Colomer.—5. Aníbal Funalleras i Albert amb Flora Bagudà i Ballester.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

CICLES SANROMÁ

MOTOS

SUN

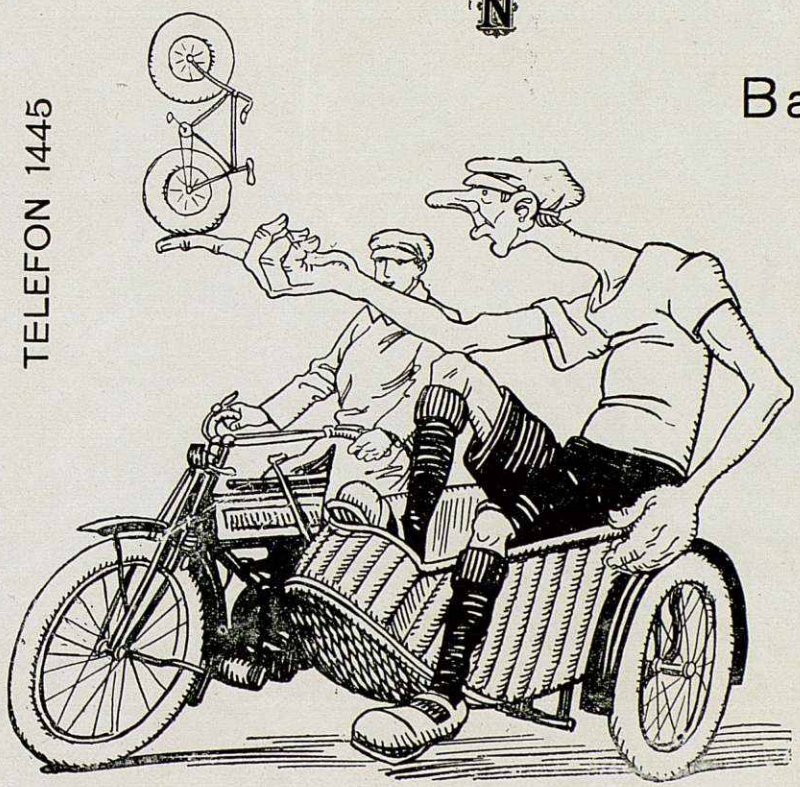

TELEFON 1445

Balmes,

62

BARCELONA

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

RESERVAT

Tintura Brillant

JOAN ANTOJA

· Mar, 39 ·

BADALONA

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós